

РЕШЕНИЕ

№ 10855

София, 10/19/2015

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на седми октомври в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:АНДРЕЙ ИКОНОМОВ
ЧЛЕНОВЕ:ДОНКА ЧАКЪРОВА
ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 4406/2015. 📄

Николина Аврамова
Георги Камбуров
ДОНКА ЧАКЪРОВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на „Макси I“ АД срещу решение №253/11.02.2015 г., постановено по адм. д. 2271/2014 г. на Административен съд - Бургас.

Касаторът оспорва съдебното решение като твърди, че е недопустимо, а ако бъде прието за допустимо е неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост - касационни основания за отмяна по смисъла на чл. 209, т. 2 и т. 3 от АПК. Касационният жалбоподател иска да бъде отменено обжалваното решение като недопустимо (т.е. обезсилено) и да бъде прекратено производството по делото с всички законни последици, а ако бъде преценено, че обжалваното решение е допустимо да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Подробни съображения в подкрепа на твърдените касационни основания и искания са изложени в касационната жалба. Претендира заплащане на разноски.

Ответникът директорът на Регионалната дирекция по околната среда и водите - Бургас (РИОСВ-Бургас), редовно призован за съдебно заседание, не е изпратил представител, но оспорва касационната жалба по съображения в писмено становище. Претендира разноски. Ответникът Българска Фондация „Биоразнообразие“, редовно уведомен за съдебното заседание, не е изпратил представител, но е депозирал след приключване на съдебното заседание писмено

становище за неоснователност на касационната жалба. Не претендира разноски.

Ответникът „Българско сдружение за защита на птиците“, редовно уведомен за съдебното заседание, не е изпратил представител и не е изразил изрично становище по касационната жалба от упълномощен представител. Не претендира разноски.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, пето отделение, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срок и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна, но по различни от изложените в нея обстоятелства.

С обжалваното решение №253/11.02.2015 г., постановено по адм. д. 2271/2014 г. на АС - Бургас е отхвърлена жалбата на „Макси I“ АД против Решение № 110/15.10.2014 г. на директора на РИОСВ-Бургас. Административният съд е приел, че оспореното пред него решение е законосъобразно като административният орган е процедирал при формално редовни жалби. Решаващият съдебен състав е достигнал до този извод след анализ на представителната власт на лицата, които са сезирали директора на РИОСВ-Бургас с жалби и по повод, на които е издадено обжалваното пред него решение.

Първоинстанционният съд е възпроизвел мотивите на административния орган, за да обоснове правилност на констатациите за наличие на основание и причина за преразглеждане на административния акт и правилност на извода на директора на ДИОСВ-Бургас за оттегляне на акта.

Така постановеното съдебно решение е недопустимо.

Съдебното производство пред АС-Бургас е образувано по жалба на „Макси I“ АД против Решение № 110/15.10.2014 г. на директора на РИОСВ-Бургас, с което е оттеглено решение № БС-78/06.10.2014 г. на директора на РИОСВ-Бургас за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение: „Изграждане на луксозен къмпинг в УПИ XIX-14024, 14026, УПИ XX-14015, УПИ XXVIII-14009, УПИ XXIX-14004, 14008, УПИ XXXVI-14003, УПИ XXXVII-14002, УПИ XXXVIII-14001, УПИ XLI-14031, 14032, 14033, 14034, УПИ XLVI-14043, УПИ XLXI-14046, УПИ L-14048, УПИ LIII-14047, УПИ LIV-14055, УПИ LV-14050, УПИ LVI-14049, УПИ LVII-14051, УПИ LVIII-14052, УПИ LIX-14053, УПИ XLVIII-14045, XLVII-14044, LI-14054 и LII-14056 в кв.316 по плана на ЗО „Бяла север“, гр.Бяла, община Бяла“ с възложител „Макси I“ АД и е върнато административното производство по уведомление с вх.№ 3969/10.06.2014 г. на РИОСВ-Бургас за същото инвестиционно предложение на етап уведомяване на компетентните органи по околната среда и засегнатото население.

Решение № 110/15.10.2014 г. на директора на РИОСВ-Бургас е

постановено на основание чл. 91, ал. 1 от АПК и по своята същност не представлява индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол.

С обжалваното от „Макси I“ АД решение директорът на РИОСВ-Бургас е упражнил правото си на отзив като е оттеглил издаден от него индивидуален административен акт и е разпоредил законосъобразно провеждане на административната процедура от конкретно определен етап. Съгласно чл. 91, ал. 2 от АПК на оспорване по реда на АПК подлежи новия акт, който подлежи да бъде издаден и да замести оттеглението. В решението от 15.10.2014 г. не се съдържат елементи на волеизявление, представляващо такъв нов индивидуален административен акт, а само упражняване правото на отзив. Като гаранция за защита на правата на лицата, участници в административното производство, законодателят е предвидил, че по отношение на новоиздадения административен акт не се допуска да бъде повторно преразгледан. В случая нов индивидуален административен акт по уведомление от 30.06.2014 г. на „Макси I“ АД като възложител на инвестиционно предложение не е постановен, а административната преписка е върната за извършване отново на определени процесуални действия, за които органът е преценил, че не са извършени в пълно съответствие с действащото законодателство. На съдебен контрол би подлежал именно акта, с който следва да завърши административното производство по уведомлението от 30.06.2014 г., а не Решение № 110/15.10.2014 г. на директора на РИОСВ-Бургас, което няма белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, а като отразяващо упражнено право на отзив представлява и част от процедурата по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК.

В този смисъл е и установената съдебна практика по отношение характера на акта при упражнено право на отзив, както при действието на Закона за административното производство (отм.), така и по АПК, намерила отражение например в Определение № 5592/20.04.2011 г., постановено по адм. д. № 4687/2011 г. по описа на Върховния административен съд, второ отделение, Определение № 7780/02.06.2011 г. постановено по адм. д. № 4336/2011 г. по описа на Върховния административен съд, четвърто отделение, Определение № 9256/10.09.2008 г., постановено по адм. д. № 10093/2008 г., по описа на Върховния административен съд, шесто отделение, Определение № 11564/01.10.2014 г., постановено по адм. д. № 12079/2014 г., по описа на Върховния административен съд, пето отделение, Определение № 14928/10.12.2014 г., постановено по адм. д. № 14063/2014 г., по описа на Върховния административен съд, седмо отделение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че „Макси I“ АД не е имал право да обжалва Решение № 10/15.10.2014 г.

на директора на РИОСВ-Бургас, независимо, че то е неблагоприятно за него, защото с него не се създават директно права и задължения за дружеството, а административният орган упражнява свое процесуално право в интерес на принципите за законност и обективност. В този смисъл не е приложима и разпоредбата на чл. 120 от Конституцията на Република България, установяваща всеобща клауза за обжалваемост, но само по отношение на административните актове (освен изрично изключените със закон), а не на всички актове на административни органи.

Като се е произнесъл по същество с решение по жалба, която е подадена срещу акт, който не подлежи на пряк съдебен контрол, АС-Бургас е постановил недопустимо съдебно решение по смисъла на чл. 209, т. 2 от АПК.

На основание чл. 218, ал. 1 от АПК за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон касационната инстанция следи и служебно. В случая в касационната жалба на „Макси I“ АД са изложени твърдения за недопустимост на съдебното решение и искане за прекратяване на делото, но по различни от изложените от настоящият съдебен състав съображения. Аргументите на касационния жалбоподател са по-скоро в подкрепа на теза за недопустимост на Решение № 110/15.10.2014 г. на директора на РИОСВ-Бургас, а не за недопустимост на съдебното решение, поради което следва да се приеме, че настоящото съдебно решение се постановява при упражняване на правомощията по чл. 222, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 218, ал. 2 от АПК и чл. 209, т. 2 от АПК.

По изложените съображения Върховният административен съд намира, че обжалваното съдебно решение следва да бъде обезсилено като недопустимо, жалбата на „Макси I“ АД против Решение № 110/15.10.2014 г. на директора на РИОСВ-Бургас да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото прекратено. С оглед обстоятелството, че обжалваното съдебно решение е процесуално недопустимо - касационно основание по смисъла на чл. 209, т. 2 от АПК, не следва да бъдат обсъждани доводите на страните относно наличието на касационни основания и по чл. 209, т. 3 от АПК - нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Само за пълнота на изложението трябва да бъде посочено, че АС-Бургас по принцип не е следвало да разглежда в открито съдебно заседание процесуално недопустимата жалба на „Макси I“ АД, а още при проверката относно нейната редовност да я остави без разглеждане в закрито съдебно заседание без призоваване. В случая е допуснато и още едно нарушение, изразяващо се в неправилно определяне на страните по спора в нарушение на чл. 153, ал. 1 от АПК, което е компенсирано в известна степен с определение от

07.10.2015 г. по настоящото дело. По отношение на становището на Българска фондация „Биоразнообразие“ и „Българско сдружение за защита на птиците“, подадено от адв. Александър Кашъмов и депозирано след приключване на устните състезания по настоящото дело, следва да бъде отбелязано, че с него е представено пълномощно само от Българска фондация „Биоразнообразие“ и неоснователно се излагат съображения за накърняване на правата им на участие в процеса. Двете юридически лица са уведомили Върховния административен съд с молби от 15.09.2015 г., че желаят да участват по адм.д. 4406/2015 г. и да представят доказателства, каквито са приложени към молбите им и представляват извлечения от публични регистри. От тези молби става ясно по несъмнен начин, че на Българска фондация „Биоразнообразие“ и „Българско сдружение за защита на птиците“ им е бил известен номера на делото и основния спор по него, но независимо от това настоящият съдебен състав ги е уведомил изрично със съобщения, изпратени с писма с обратни разписки за извършената размяна на книжа по делото, страните по делото, датата, часа и залата на провеждане на насроченото открито съдебно заседание, с което им е осигурена правната възможност да изпратят представител в съдебното заседание, на което са конституирани по тяхното искане и да извършат процесуални действия чрез **надлежно упълномощен представител**, какъвто на поименното повикване не се установи в залата в присъствието на непроцесуални представители на заинтересованата общественост. Тези процесуални действия са извършени като проявление на принципите за равенство, бързина и процесуална икономия, респективно ограничаване злоупотребата с процесуални права. Трябва изрично да бъде посочено, че в касационното производство са допустими само писмени доказателства, които са представени за установяване на касационните основания (чл. 219 от АПК), а ангажираните след приключване на устните състезания не отговарят на тези изисквания и не са повод за провеждане на ново открито съдебно заседание. По водене на делото ответникът не е направил разноски, но е представляван от юрисконсулт, поради което и с оглед изхода на спора „Макси I“ АД му дължи сумата 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение №253/11.02.2015 г., постановено по адм. д. 2271/2014 г. на Административен съд - Бургас.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Макси I“ АД против Решение № 110/15.10.2014 г. на директора на Регионалната дирекция по околната среда и водите - Бургас.

ОСЪЖДА „Макси I“ АД, гр. София, ул. „Сименовско шосе“ № 110 да заплати на Регионалната дирекция по околната среда и водите - Бургас, гр. Бургас, ул. „Перущица“ № 67 сумата 300 (триста) лв.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Андрей Икономов

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Донка Чакърва

/п/ Илиана Славовска